

[Wilhelm.]

Hvis Dansk Arbejdsgiverforening var henvist til at støtte sig på hr. Poul Schlüters flok, så havde Dansk Arbejdsgiverforening nok ikke langt igen. Men det er da også det rene sludder, for hvem er det, der har arbejdet støt og roligt og ihærdigt og tålmodigt for det resultat, der indkasseres her i dag, og som Leif Hartwell og Brüniche-Olsen er så glade for og tilfredse med? Er det hr. Poul Schlüters flok? Nej, ikke en finger har de rørt, ret skal været ret. Andre har fået lov til at være med til at binde sløjfen om gaven til Hartwell og Brüniche-Olsen, men den var klar, før hr. Poul Schlüter dukkede op. Indholdet, selve gaven, er skabt først og sidst af socialdemokratiet.

Der vil ganske enkelt ikke være retfærdighed til længere, hvis det ikke efter dette bliver hverken venstre eller konservative, men socialdemokratiet, der modtager Dansk Arbejdsgiverforenings duksepræmier.

Kurt Hansen (VS):

Så har de gjort det igen, som det er sket så mange gange tidligere, når vi har haft en socialdemokratisk regering her i landet, et direkte indgreb i overenskomsterne. Mindre er det her ikke. Jeg mener, det er væsentligt at få fastslået, at der ikke på nogen måde kan blive tale om reelle former for overenskomstforhandlinger, efter at vi har haft denne afstemning om den såkaldte hensigtserklæring.

Alle, som er fagligt og politisk aktive på deres arbejdspladser og i deres organisationer — og flere og flere folk i det hele taget — har fået en klarere og mere præcis opfattelse af, hvad det er der egentlig er forligsinstitutionens opgave og rolle. Forligsinstitutionens rolle og opgave er jo klart at sikre kapitalvejernes profit. Ja, undskyld, jeg kalder det studehandel, men det er et mildt ord over for det indgreb, som vi behandler her. Det kommer simpelt hen til at bevirke, at nu er det forligsinstitutionens opgave at få kørt disse 2 pct.s rammer ned over arbejderklassen. Det er med al djævlens vold og magt, man nu skal forsøge at lægge rammerne på den måde, at arbejderne overhovedet ikke får noget. Vi har tidligere været inde på massevis af gange, at der ikke engang er tale om nulløsninger, det er minusløsninger, så det basiker. Jeg tror ikke, der

er mange, som ikke inden for de kommende måneder venter kæmpemæssige huslejestigninger. Vi ved det, vi ved, at det vil betyde sociale forringelser og nedskæringer over en bank, og vi ved, at det vil blive en massiv reallønsudhuling, der er tale om her.

Hvis vi skal se på de faktiske muligheder i forbindelse med de såkaldte overenskomstforhandlinger, som skal finde sted pr. tradition, så er det udelukkende i forbindelse med underorganisationernes forhandlinger, at der er muligheder for at få noget som helst igennem. Der har arbejderne en minimal mulighed for at presse og påvirke resultatet gennem en lokal faglig aktivitet. Men jeg tror næppe, der er mange, der vil — og jeg vil fraråde alle, der vil det — sætte deres lid til de socialdemokratiske forhandlere, som skal forsøge at få et resultat igennem i forbindelse med de generelle krav. At de vil følge en anden linje end den, som den socialdemokratiske regering følger herinde, er der ikke engang en socialdemokrat der tror på. Nej, forligsinstitutionens rolle bliver udelukkende at få dette indkomstpoltiske overgreb, dette overenskomstovergreb, ekspederet.

Jeg sagde under første behandling, og det skal slås fast endnu en gang, at der er ingen forskel på, om det foregår på den måde, at regeringen herindefra ophøjer en mæglingsskitse til lov, eller om man lægger nogle snævre rammer omkring forhandlingerne og siger til forligsinstitutionen: nu er det op til jer at forvalte de rammer. Det er et direkte overenskomstindgreb.

Det er vel ikke nogen tilfældighed, at vi ved denne ekstraordinære samling har fået chikaneret de forslag, som vi har fremsendt. Vi havde fremsat et forslag om ophævelse af forligsmandsloven, fordi vi ønskede at få en reel og dybtgående debat omkring det. Jeg forstår udmærket godt, at man har chikaneret det fra forligspartiernes side, fra flertallets side, men ikke desto mindre mener jeg, at de synspunkter omkring forligsinstitutionen er synspunkter, man må føre videre i diskussionerne ude på arbejdspladserne, da de spiller en meget central rolle for, hvordan man har mulighed for at sprænge rammerne for dette forlig.

Hvis dette overgreb ikke havde været en så alvorlig situation for de danske lønarbej-